

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10So/92/2015
Identifikačné číslo spisu:	8015200091
Dátum vydania rozhodnutia:	22.06.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:8015200091.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členiek senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky: G. I., bytom E., zastúpenej JUDr. Milanom Szöllössym, advokátom, so sídlom Advokátska kancelária Košice, Mlynská 28, proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústrediu, so sídlom Ul. 29. augusta 8-10, 813 63 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. 12512-25/2014-BA zo dňa 30.12.2014, konajúc o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 3Sp/5/2015 - 48 zo dňa 08.09.2015, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Sp/5/2015 - 48 zo dňa 8. septembra 2015 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil podľa § 250q ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“) preskúmané rozhodnutie odporkyne č. 12512-25/2014-BA zo dňa 30.12.2014, ktorým odporkyňa rozhodla tak, že navrhovateľka, ktorá utrpela poškodenie zdravia v dôsledku pracovného úrazu dňa 10.02.2011, podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) nemá nárok na úrazovú rentu.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že úrazová renta je pravidelnou peňažnou dávkou úrazového poistenia, ktorá má poškodenej osobe zmierniť pokles zárobku v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania po jeho opätovnom zaradení do pracovného procesu a kompenzovať tak pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť, t. j. činnosť vykonávanú pred vznikom pracovného úrazu alebo choroby z povolania. Na úrazovú rentu ako dávku poskytovanú z úrazového poistenia má po splnení podmienok stanovených zákonom nárok zamestnanec zamestnávateľa podľa § 16 zákona a fyzická osoba spadajúca do osobného rozsahu úrazového poistenia podľa § 17 ods. 2 zákona, ktorý v § 83 pre účely poskytovania úrazových dávok definuje tieto osobu ako poškodenú, ak utrpela pracovný úraz alebo sa u nej zistila choroba z povolania. Základnou podmienkou tak je, aby pokles pracovnej

schopnosti bol v priamej súvislosti s utrpeným pracovným úrazom, t. j. že uvedený pokles pracovnej činnosti je výslovne zapríčinený pracovným úrazom, resp. chorobou z povolania. Rozhodnutie odporkyne o nároku navrhovateľky na úrazovú rentu vychádza zo záverov posudkových lekárov odporkyne založených na podrobnom odbornom preskúmaní zdravotného stavu navrhovateľky, príčin poškodenia zdravia, či jeho zhoršovanie, so zohľadnením pracovného úrazu, ale aj predchádzajúcich úrazov, liečebných a operačných zásahov, pričom podkladom pre záver prijatý posudkovým lekárom bola rozsiahla zdravotná dokumentácia za obdobie od pracovného úrazu v roku 2011. Je zrejmé, že posudkový lekár odporkyne vychádzal zo záverov zdravotnej dokumentácie navrhovateľky, ako aj odborných medicínskych záverov vo vzťahu k liečebným postupom a možnosťami rekonvalescencie, či následného vývoja obdobných zdravotných komplikácií, pričom zároveň posudzoval starostlivo rozpis pracovnej náplne navrhovateľky vyplývajúci z predloženého profesiogramu. V situácii, kedy je zhodnotené, že navrhovateľka vzhľadom na pracovnú náplň je spôsobilá vykonávať 75 % úloh vyplývajúcich z jej pracovného zaradenia, nie je možné zo strany odporkyne prijať iný záver ako ten, že jej pokles pracovnej schopnosti je 25 %. Z uvedených skutočností je podľa názoru súdu nepochybné, že zdravotný stav navrhovateľky bol dostatočne posúdený na základe všetkých ňou predložených lekárskeho správ a nálezov, pričom posudkoví lekári sa s lekáorskými nálezmi náležite vyrovnali, objektívne a komplexne posúdili všetky dostupné zistenia, predovšetkým vo vzťahu k obsahu pracovnej náplne navrhovateľky. Rovnaký záver, k akému dospel posudkový lekár pobočky Prešov, t. j. že navrhovateľka nie je poškodená na účely § 88 ods. 1 zákona, lebo v dôsledku pracovného úrazu nemá viac ako 40 %-ný pokles pracovnej schopnosti, bol vyslovený v rámci realizovaného opakovaného kontrolného lekárskeho posudku po podanom opravnom prostriedku navrhovateľky a to za účasti odborného lekára ortopéda MUDr. L.. Navrhovateľka sa osobne na posúdenie následkov pracovného úrazu nedostavila a jej tvrdenie o tom, že držiteľ certifikátu inštruktorky lyžovania je iba administratívnym aktom a nemusí spĺňať aj fyzické podmienky, žiadnym spôsobom nepreukázala. Z nálezov Fakultnej nemocnice s poliklinikou J. A. Reimana Prešov - neurologickej ambulancie zo dňa 04.05.2011, 25.05.2011, 16.11.2011, 12. 01.2012, 30.01.2012, 28.11.2012 je nesporné, že navrhovateľke bola doporučená plná záťaž, ortéza na vysokú aktivitu pohybu, dril svalstva, plná záťaž až po hranicu bolesti, ortéza a posilňovanie svalstva. Skutočnosť, že navrhovateľka nedostatočne rehabilitovala, svedčia ňou predložené iba dva rehabilitačné nálezy. Zdravotné ťažkosti navrhovateľky na účely úrazovej renty nemožno posudzovať podľa prílohy č. 4 k zákonu č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov, a to z dôvodu, lebo pri úrazovej rente sa prihliada výlučne na poškodenie zdravia, ktoré majú príčinnú súvislosť s poistnou udalosťou. Navrhovateľke sa v konaní nepodarilo spochybniť záver posudkového lekára, keďže nepreukázala, že pokles pracovnej schopnosti u nej je vyšší ako 40 % a že nie je spôsobilá vykonávať doterajšie zamestnanie v danom rozsahu, resp. aby lekár v lekárskom posudku nezhodnotil objektívne všetky predložené dôkazy.

Proti rozsudku krajského súdu podal navrhovateľka včas odvolanie v ktorom uviedla, že z citovaných paragrafov, (§ 88 ods. 3) ale aj § 17 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. v ktorom, berúc v úvahu, že nie je možné tu uviesť všetky pracovné činnosti sú ako príklad uvedené osoby ale aj konkretizované činnosti, ktoré môžu mať pri splnených podmienkach podľa § 8 ods. 1 až 3, zákona č. 461/2003 Z.z., v spojení s § 83 zákona č. 461/2003 Z.z. nárok na úrazovú dávku uvedenú v štvrtej časti zákona č. 461/2003 Z.z. (§ 85 až § 100). Z uvedeného tak vyplýva, že nie je možné špecifikovať plnenie pracovných úloh alebo služobných úloh (§ 8 ods. 4) pod písmenom a) - výkon pracovných činností, pod písmenom b) - činnosť na príkaz a pod písmenom c) - činnosť, ktorá je predmetom pracovnej cesty zamieňať so širokým spektrom pracovných činností, alebo navrhovateľke nachádzať iné pracovné činnosti, ktoré u zamestnávateľa teoreticky existujú. Citovaná diktia zákona korešponduje aj so zámerom zákonodarcu, ktorý pôvodnú stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti nahradil touto dávkou úrazového poistenia pre ktorú je podstatná iba súvislosť alebo možnosť vykonávania práce v súvislosti s plnením pracovných úloh. Lekársky posudok odporkyne preto neobsahuje žiadne skutkové zdôvodnenie práve (len) 25 percentného PPS navrhovateľky vykonávať doterajšiu činnosť, najmä akými úvahami sa posudkový lekár pri stanovení percentuálneho vyjadrenia tejto miery riadil. V konaní o výšku úrazovej renty ide pritom o posudzovanie takej otázky, u ktorej je nevyhnutné v posudku vyjadriť a kvantifikovať všetky relevantné medicínske východiská pre posúdenie schopností vykonávať doterajšiu prácu v zmysle obsahu ustanovenie § 88 ods. 3 zákona č. 461/2003 Z.z. nadväzujúc na príčinnú súvislosť medzi

pracovným úrazom a zdravotným stavom poškodeného po jeho vzniku. Okrem toho lekárske posudok a vydané rozhodnutie musí pre konkrétnu činnosť viesť logické závery a kvantifikovať aj všetky relevantné medicínske východiská pre posúdenie rozsahu zostatku 75 % PPS vykonávať doterajšiu činnosť. Podľa tvrdenia navrhovateľky je nutné odstrániť rozpory aj v tom, že je preukázané závažné poškodenie zdravia v takom rozsahu, že jej znemožňuje výkon tejto pracovnej činnosti (v súlade s § 88 ods. 3), a napriek tomu odporkyňa konštatuje posúdenie iba na 25 % PPS. Toto je rozhodujúca skutková a právna rovina a nie subjektívny názor posudkového lekára bez opory v zákone a bez vysvetlenia ostatných 75 % percent možného pracovného potenciálu. Z uvedeného dôvodu navrhovateľka tvrdila, že jej PPS v zmysle citovanej právnej úpravy je 100 %, čoho dôkazom je aj jej vyradenie z pracovného procesu z činnosti, ktorú pôvodne vykonávala v rozsahu 100 %. Návrat na pôvodné pracovisko a pôvodný výkon práce nie je možný. Toto považovala za rozhodujúcu skutkovú a právnu rovinu a nie subjektívny názor posudkového lekára bez opory v zákone. Navrhla rozsudok krajského súdu zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu uviedla, že v zmysle § 88 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca (ďalej len „pokles pracovnej schopnosti“). Existencia príčinnej súvislosti medzi pracovným úrazom a zdravotným stavom poškodeného po jeho vzniku je nevyhnutnou podmienkou na stanovenie miery poklesu pracovnej schopnosti na účely úrazovej renty. Priame následky pracovného úrazu zo dňa 10. februára 2011 však nedosahujú u navrhovateľky viac ako 40-percentný pokles pracovnej schopnosti. Percentuálnu mieru poklesu pracovnej schopnosti pri jednotlivých poškodeniach zdravia v dôsledku pracovného úrazu, prípadne choroby z povolania na účely úrazovej renty neurčuje žiaden zákon, ani iná právna norma, na rozdiel od posudzovania invalidity, kde sa pre percentuálne stanovenie miery poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť v porovnaní so zdravou fyzickou osobou poistenca používa Príloha č. 4 k zákonu. Pri určovaní percentuálneho poklesu pracovnej schopnosti poškodeného na účely úrazovej renty v zmysle § 88 ods. 1 zákona sa v rámci naposledy vykonávanej činnosti poškodeného ako zamestnanca prihliada najmä na pracovnú náplň, prípadne na presný rozpis vykonávaných prác vrátane jednotlivých časových úsekov v rámci pracovnej doby. Pre priznanie nároku na úrazovú rentu nestačí len samotná skutočnosť, že poškodený bol pre zmenu pracovnej schopnosti v dôsledku pracovného úrazu preradený na inú pracovnú pozíciu, prípadne pre úplnú stratu tejto schopnosti bol s poškodeným ukončený pracovný pomer. Tieto skutočnosti posudkový lekár sociálneho poistenia pri percentuálnom stanovení miery poklesu pracovnej schopnosti poškodeného len zohľadňuje. Posudkový lekár pritom využíva všetky profesionálne skúsenosti z medicínskej aj posudkovej praxe, dáva do súvislosti dôsledky poškodenia zdravia na výkon doterajšej činnosti poškodeného ako zamestnanca a skúma aj možnosť jeho ďalšieho uplatnenia u zamestnávateľa a na trhu práce (pracovná rekomandácia). Pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti poškodeného je teda rozhodujúca pracovná náplň - profesigram pracovného zaradenia, v ktorom pracovný úraz vznikol a taktiež kvalita pracovného prostredia, v ktorom sa pracovné činnosti vykonávali. Pre určenie konkrétneho percenta poklesu pracovnej schopnosti posudkový lekár stanoví: stupeň funkčného postihnutia organizmu následkom pracovného úrazu a percento pracovných úkonov popísaných v profesigrame, ktoré môže poškodený s daným funkčným postihnutím vykonávať. Posudkový lekár v celkovom posudku lekárskej správy vyhodnocuje dôsledky pracovného úrazu na zníženie alebo stratu pracovných zručností, alebo na zníženie, prípadne stratu psychických schopností na výkon doterajšieho zamestnania. V tomto smere je nevyhnutné a dôležité odlišenie tých zdravotných ťažkostí, ktoré nevznikli u poškodeného následkom pracovného úrazu alebo choroby z povolania ako poistnej udalosti v zmysle zákona. V celkovom posudku sa taktiež zohľadňuje stupeň, forma alebo štádium poškodenia orgánu alebo systému, to znamená, že sa prihliada na klinické štádiá poškodenia zdravia. K námietke navrhovateľky, že návrat na pôvodné pracovisko nie je možný, pričom uvedené je rozhodujúca skutková a právna rovina a nie subjektívny názor posudkového lekára bez opory v zákone ako aj k námietke, že Krajský súd v Prešove v rozsudku zo dňa 08.09.2015 nesprávne zhodnotil profesigram opakovane odporkyňa uviedla, že v prípade navrhovateľky bolo jednoznačne posudkovou lekárkou pobočky Prešov konštatované a posudkovou lekárkou ústredia opätovne potvrdené, že navrhovateľka je vzhľadom na následky pracovného úrazu zo dňa 10.02.2011 zdravotne nespôsobilá vykonávať 1/4 zo všetkých pracovných činností vyplývajúcich z náplne práce u

zamestnávateľa. Nakoľko tieto tvorili podľa predloženého profesigramu zo dňa 02.01.2011 výsledných 25 %, miera poklesu pracovnej schopnosti určená posudkovými lekárkami Sociálnej poisťovne v rozsahu 25 % bola týmto percentuálnym vyjadrením stanovená pre navrhovateľku adekvátne. Z pracovnej náplne navrhovateľky zo dňa 02.01.2011 jednoznačne vyplýva, že navrhovateľka vykonáva v rámci svojho pracovného zaradenia ako inštruktorky lyžovania aj iné činnosti u zamestnávateľa. Posudková lekárka ústredia v lekárskej správe zo dňa 10.04.2015 činnosti, ktoré navrhovateľka môže u zamestnávateľa vykonávať, podrobne zhodnotila v II. časti - POSUDOK, v bode s názvom „Pracovná rekomandácia“. V tomto smere však posudkový lekár neskúma a pre rozhodnutie o nároku na úrazovú rentu nie je rozhodujúce, či zamestnávateľ môže alebo nemôže realizovať aj čiastočnú pracovnú náplň, t. j. ďalej zamestnávať poškodeného aj napriek skutočnosti, že je na vykonávanie niektorých pracovných činností vzhľadom na následky pracovného úrazu zdravotne nespôsobilý. V nadväznosti na ustanovenie § 153 zákona o sociálnom poistení, ako aj na zákon č. 578/2004 Z. z. lekárska posudková činnosť nepredstavuje subjektivizáciu danej problematiky zo strany posudkového lekára sociálneho poistenia ani svojvoľné rozhodovanie. Práve naopak, je to činnosť vykonávaná v súlade s vyššie uvedenými platnými právnymi predpismi. Navrhovateľka ďalej poukazuje na závery Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn.: 9So/120/2008, konkrétne na vetu: „Na účely úrazovej renty však nie je podstatné posúdenie zhoršenia zdravotného stavu, ale posúdenie PPS, t. j. schopnosti vykonávať doterajšie zamestnanie.“ K uvedenému odporkyňa uviedla, že predmetný prípad sa týka zhoršenia zdravotného stavu poškodeného po 01.01.2004, kedy sa náhrada za stratu na zárobku transformovala na úrazovú rentu za stanovených podmienok, tzn. slovo „zhoršenie“ treba vnímať v kontexte tejto skutočnosti. Okrem toho schopnosť vykonávať doterajšie zamestnanie lyžiarskeho inštruktora posúdili posudkové lekárky Sociálnej poisťovne s určením miery poklesu pracovnej schopnosti vykonávať uvedené zamestnanie v rozsahu 25%. Vzávere odvolania navrhovateľka poukázala na 2 rozsudky Okresného súdu v Prievidzi, v súvislosti s ktorými konštatuje, že Sociálna poisťovňa porušuje zásadu, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely. K uvedenému uviedla, že predmetné rozsudky navrhovateľka mylne porovnáva s jej prípadom nakoľko medicínske závery v jednotlivých prípadoch sú natoľko špecifické, že poukazovanie na zhodnosť alebo podobnosť prípadov považujeme za nedôvodné. Dokonca v rozsudku Okresného súdu v Prievidzi, sp. zn. 11 C/108/2005 a 4Co/194/2006 zo dňa 24.03.2006 sa konalo o inej dávke, čo sama navrhovateľka vo svojom odvolaní uvádza, a preto s poukazom na vyššie uvedené (jedinečnosť každého prípadu) považujeme tento rozsudok za bezpredmetný. Sociálna poisťovňa vo svojom konaní nespochybnila vznik poklesu pracovnej schopnosti navrhovateľky, samotné posudkové lekárky Sociálnej poisťovne v konaní konštatovali, že navrhovateľka nie je schopná vykonávať činnosti inštruktora lyžovania spojené s ťažšou fyzickou záťažou. Vzhľadom na vyššie popísané pracovné postupy posudkových lekárov sociálneho poistenia však trváme na tom, že nebolo možné navrhovateľke priznať vyšší percentuálny pokles pracovnej schopnosti ako stanovených 25 %. Navrhujeme preto odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 O.s.p. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť. Rozhodol jednomyseľne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22.06.2016 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia

vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Podľa § 88 ods. 1 zákona o sociálnom poistení poškodený má nárok na úrazovú rentu, ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len „pokles pracovnej schopnosti“) a nedovršil dôchodkový vek alebo mu nebol priznaný predčasný starobný dôchodok.

Podľa § 88 ods. 3 zákona pokles pracovnej schopnosti sa posudzuje na účely odseku 1 v súvislosti s plnením pracovných úloh uvedených v § 8 ods. 4 alebo s činnosťami uvedenými v § 17 ods. 2, alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh, alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami. Pokles pracovnej schopnosti sa opätovne posúdi, ak sa predpokladá zmena vo vývoji pracovnej schopnosti. Pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti sa neprihliada na zdravotné postihnutia, ktoré boli zohľadnené na nárok na invalidný výsluhový dôchodok podľa osobitného predpisu.

Podľa § 153 ods. 5 zákona o sociálnom poistení, lekársku posudkovú činnosť podľa odseku 1 vykonáva posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia (ďalej len „posudkový lekár“) a podľa odseku 2 písm. b) aj určený zamestnanec Sociálnej poisťovne za osobnej účasti poistenca alebo poškodeného.

Podľa § 195 ods. 1 zákona organizačná zložka Sociálnej poisťovne pred vydaním rozhodnutia postupuje tak, aby presne a úplne zistila skutočný stav vecí, a na ten účel obstará potrebné podklady na rozhodnutie.

Podľa § 195 ods. 3 zákona organizačná zložka Sociálnej poisťovne pri posudzovaní vecí objasňuje rovnako dôkladne všetky rozhodujúce skutočnosti bez ohľadu na to, či svedčia v prospech, alebo v neprospech účastníka konania.

Podľa § 196 ods. 1 zákona dôkazom je všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočného stavu vecí, najmä výpovede účastníkov konania a vyjadrenia účastníkov konania a svedkov, odborné posudky, znalecké posudky, správy, listiny, vyjadrenia a potvrdenia iných fyzických osôb a právnických osôb. Netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo skutočnosti známe z činnosti Sociálnej poisťovne.

Predmetom odvolacieho konania bolo preskúmanie rozsudku krajského súdu, preto primárne, v medziach odvolania, preskúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie odporkyne, ktorým odporkyňa rozhodla tak, že navrhovateľka, ktorá utrpela poškodenie zdravia v dôsledku pracovného úrazu dňa 10.02.2011, podľa § 88 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) nemá nárok na úrazovú rentu.

Najvyšší súd sa s poukazom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku krajského súdu, konštatuje správnosť dôvodov, na základe ktorých krajský súd rozhodol a v podrobnostiach na nich odkazuje.

Obdobne ako krajský súd, tak aj odvolací súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že navrhovateľka utrpela dňa 10.02.2011 pracovný úraz. Žiadosťou zo dňa 15.02.2013 požiadala o priznanie úrazovej renty ako dôsledok pracovného úrazu. Rozhodnutím zo dňa 12.04.2013 č. 26278-1/2013 - BA odporkyňa tento nárok na úrazovú rentu navrhovateľky zamietla. Po podanom opravnom prostriedku navrhovateľky bolo toto rozhodnutie odporkyne zrušené rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 4Sp/18/2013 - 36 zo dňa 10.07.2014, právoplatným dňa 15.08.2014 a vec bola odporkyni vrátená na ďalšie konanie.

Posudkový lekár sociálneho poistenia, MUDr. L. H., v spolupráci s prísediacim lekárom so špecializáciou ortopédia, MUDr. C. L., PhD. v lekárskej správe zo dňa 15.12.2014 konštatovali, že navrhovateľka nie je poškodenou osobou na účely § 88 ods. 1 zákona, lebo v dôsledku pracovného úrazu nemá viac ako 40 %-ný pokles pracovnej schopnosti, keďže pokles pracovnej schopnosti u navrhovateľky bol stanovený na úrovni 25 %.

V lekárskom posudku boli rovnako zdokumentované príslušné lekárske správy, z ktorých posudkový lekár vychádzal. Lekárska správa po stabilizácii zdravotného stavu, odbor neurotraumatológie z 28.11.2012 konštatuje hypotrofické svalstvo so zlepšením od posledného vyšetrenia, jazvy normálne, hyperpigmentované, anteromediálna instabilita kolenného kĺbu a ľahká posterotalerálna Instabilita, s odporúčaním plnej záťaže kolena, drill svalstva, odporúčanie ortézy pri bolesti. Správa z 03.04.2013 konštatuje eutermické koleno, bez náplne, stredne ťažkú instabilitu pravého kolena, pozitívny abdukčný stress test vo flexii. Ortopedické vyšetrenie z 05.04.2013 dokumentuje výraznú hypotrofiu svalstva stehna, hybný deficit 5 st, flexia 130st, jazvy zhojené, instabilitu anteromediálnu, s odporúčaním posilovania svalstva s dôrazom na hamstringy, používanie stabilizačnej ortézy, rozvoj postraumatickej artrózy kolena. Nález z úrazovej chirurgie z apríla 2013 konštatuje stredne ťažkú anteromediálnu instabilitu kolena, pretrvávajúcu hypotrofiu svalstva stehna pravej nohy, pozitívny abdukčný stresový test vo flexii ++, v extenzii kolena +, predná zásuvka ++. Tento stav je podľa názoru traumatológa trvalý.

Z odôvodnenia posudku Sociálnej poisťovne, ústredia, vysunuté pracovisko v Prešove vyplýva, že navrhovateľka má 22 rokov a je študentkou Filozofickej fakulty v Prešove (masmediálne štúdium). Ako inštruktorka lyžovania I. stupňa (podľa certifikátu v dokumentácii, platného do decembra 2014) uzavrela dohodu o pracovnom pomere u zamestnávateľa Tatry mountain resorts, a.s., Demänovská dolina 72, Liptovský Mikuláš od 02.01.2011 do 28.02.2011. Dňa 10.02.2011 pri organizovanom tréningu lyžiarskej školy došlo vo večerných hodinách (cca o 18.00 hod.) k úrazu pravého kolena. Navrhovateľka dokumentovala, že „v ľavostrannom oblúku sa jej šmykla hrana lyží na zľadovateľom povrchu, stratila kontrolu, pred pásom si uvedomene chránila ľavé koleno, ktoré už bolo v minulosti zranené a operované, vypla jej ľavá lyža, pravá nie, a keď padala, pocítila v pravom kolene výrazné pnutie, neskôr bolesť, ktoré pretrvávala aj v kľude“. Na vykonanom RTG pravého kolena neboli dokumentované traumatické zmeny na kostených štruktúrach. Bol dokumentovaný diagnostický záver a to vyvrtnutie a natiahnutie predného skríženého väzu pravého kolena, vyvrtnutie a natiahnutie bočného mediálneho väzu pravého kolena. Pri prvotných ošetreniach bol kolenný kĺb pungovaný pre prítomnosť krvavého exudátu, bola jej nasadená ortéza bandážového typu, chôdza s odľahčovaním pravej dolnej končatiny. Po ročnom liečení sa v januári 2012 podrobila artroskopickej operácii pravého kolena, pri ktorej došlo k vykonaniu plastiky predného skríženého väzu (per B-T-B) a k zošitiu bočného mediálneho väzu a mediálneho menisku (pre trhlínu). Po operácii bola odborníkom pre traumatológiu doporučená rehabilitácia pravého kolena. V pooperačnom období bola flexia v pravom kolennom kĺbe 80 stupňov, po rehabilitácii 130 stupňov a v novembri 2012 doporučená plná záťaž a „drillovanie“ svalstva dolných končatín (prim. MUDr. R.).

Nezanedbateľným faktom pri hodnotení schopnosti vykonávať učiteľa lyžovania I. stupňa je aj poúrazový stav ľavého kolenného kĺbu utrpený v detstve pri lyžovaní (stav po interkondylickej zlomenine ľavého kolena - stav po operácii) a je len otázkou, či zdravotný stav na ľavom kolene dovoľoval zo zdravotných dôvodov prácu inštruktorky lyžovania I. stupňa. Z posudkového hľadiska je hodnotený poúrazový nález - pravého kolena bez ohľadu na poškodenie ľavého kolenného kĺbu

Na pôvodnom pracovisku podľa doloženého profesiogramu: môže viesť výuku lyžovania I. stupňa a to teoreticky úplne a v praktickej výuke pri metodike základného výcviku v prípravnom cvičení (zjazd po spádnicí a v pluhu, pluhový oblúk, hranenie, prívratný oblúk, základný paralelný oblúk s krátkymi praktickými ukážkami techniky lyžovania, prípadne s nasadenou ortézou. Je povinná ovládať metodiku cvičenia a vysvetľovať ju aj v jednom alebo dvoch cudzích jazykoch, pričom učiteľstvo lyžovania I. stupňa sa vykonáva vždy na upravených a prevažne miernych svahoch. Je samozrejmosťou zúčastňovať sa povinných poučení a školení, dodržiavať BOZP, dodržiavať interné predpisy a smernice, vydané zamestnávateľom, informovať nadriadených o prípadných problémoch, prípadne viesť

administratívu, prihlasovanie klientov na výučbu lyžovania, platby (cestou internetu, pretože aj počítačové znalosti Microsoft, Excel sú požiadavkami na prijatie uchádzačov za učiteľov lyžovania podľa Slovenskej lyžiarskej asociácie. V SLA sú 3. stupne pre učiteľstvo lyžovania a 4. stupne trénerov lyžovania.).

Posudková lekárka poukázala na to, že bolo zistené, že navrhovateľka naďalej zotrváva v Slovenskej lyžiarskej asociácii ako učiteľka lyžovania I. stupňa, pretože si obnovila certifikát s platnosťou do roku 2018. Tým je popretý dôkaz o jej vyradení z pracovného procesu v rozsahu 100 % a predpokladá návrat na pôvodné pracovné zaradenie - učiteľ (inštruktor) lyžovania I. stupňa.

Vzhľadom na predloženú pracovnú náplň, ktorá je prílohou k pracovnej zmluve spoločnosti Tatry mountain resorts, a.s., v ktorej sa v poslednom odseku dokumentuje, že podľa pokynov nadriadeného môže vykonávať aj ďalšie práce, ktoré nie sú uvedené v tejto náplni, bolo zistené, že spoločnosť Tatry mountain resorts, a.s. zahŕňa široké portfólio možnosti uplatnenia v cestovnom ruchu (ako sprievodca, lektor), animátor voľného času.

Po zhodnotení odborných nálezov a vlastného vyšetrenia navrhovateľka môže vykonávať prácu inštruktorky lyžovania I. stupňa v pôvodnom zaradení podľa predloženého profesigramu, s poklesom pracovnej schopnosti vykonávať uvedený druh práce o 25 %, v ostatných činnostiach nie je obmedzená. Vo vzťahu k vykonávanej práci - učiteľ lyžovania I. stupňa nebol braný zreteľ na poškodenie ľavého kolena, ktoré nie je predmetom hodnotenia pre utrpený pracovný úraz. Navrhovateľka ani jej zastupujúci advokát sa opätovne nedostavili ani neospravedlnili, preto po dohode s odborným lekárom pre ortopédiu - primárom MUDr. C. L., PhD., sa spoločnosti uzniesli na posúdení zdravotného stavu podľa predloženej dokumentácie tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti.

V preskúmvanej veci odvolací súd, obdobne ako krajský súd, musí konštatovať, že lekársku posudkovú činnosť za účelom posúdenia schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť vykonáva najmä posudkový lekár sociálneho poistenia príslušnej pobočky a posudkový lekár sociálneho poistenia ústredia. V zmysle konštantnej judikatúry vyplýva, že lekárske posudky ako výsledok lekárskej posudkovej činnosti je len jedným z podkladov pre rozhodnutie správneho orgánu, ale nie je rozhodnutím, ktoré by mohlo byť samostatne predmetom súdneho preskúmania. Súd ho môže hodnotiť ako jeden z dôkazov v konaní o preskúmanie rozhodnutia podľa V. časti O.s.p. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 7So/138/2009 zo dňa 15.12.2009). V konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, ktorého podkladom je posudok (lekárska správa) pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 <. súd skúma aj to, či pri posudzovaní boli vzaté do úvahy všetky relevantné námietky účastníka konania, a teda či taký posudok je úplný, logický a presvedčivý a či dokazovanie v správnom konaní bolo vykonané v dostatočnom rozsahu (Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9Sžo/24/2011 z 25.05.2011).

Z naznačenej súdnej praxe odvolací súd preskúmal lekárske posudky posudkových lekárov odporkyne len z toho hľadiska, či tieto sú úplné, logické a presvedčivé a či dokazovanie v správnom konaní bolo vykonané v dostatočnom rozsahu. Odbornú stránku lekárskeho posudku však odvolací ako aj prvostupňový súd nemohol preskúmať.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom odporkyne, že pri posudzovaní poklesu pracovnej schopnosti poškodeného je teda rozhodujúca pracovná náplň - profesigram pracovného zaradenia, v ktorom pracovný úraz vznikol a taktiež kvalita pracovného prostredia, v ktorom sa pracovné činnosti vykonávali, pričom pre určenie konkrétneho percenta poklesu pracovnej schopnosti posudkový lekár stanoví stupeň funkčného postihnutia organizmu následkom pracovného úrazu a percento pracovných úkonov popísaných v profesigrame, ktoré môže poškodený s daným funkčným postihnutím vykonávať. Pre priznanie nároku na úrazovú rentu nestačí len samotná skutočnosť, že poškodený bol pre zmenu pracovnej schopnosti v dôsledku pracovného úrazu preradený na inú pracovnú pozíciu, prípadne pre úplnú stratu tejto schopnosti bol s poškodeným ukončený pracovný pomer.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto súd rozhodol podľa § 219 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 druhá veta O.s.p. tak, že rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 224 ods.1 v spojení s § 250k ods.1 a § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, lebo navrhovateľka v konaní nebola úspešná a odporkyňa nárok na náhradu trov konania nemá.

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.